

Standpunkt for hele Landets Vedkommende. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade, at man ikke gaar ind paa dette Forslag om at indføre en saadan Bestemmelse i de kjøbenhavnske Valgforhold, men ganske rolig lader det blive ved de simple og praktiske Reformers, der ere foreslaaede i §§ 2, 3 og 4, som de staa i Forslaget.

Kjær: Jeg havde ikke havt i Sinde at tage Del i denne Debat, men efter den Motivering, jeg hørte af den ærede sidste Taler, skal jeg ikke nægte, at jeg ogsaa har Lyst til at sige et Par Ord. Jeg har allerede tidligere været med til at støtte det ærede Medlem, der er Ordfører (Bajer), og jeg vil selvfølgelig ogsaa gjøre det i Dag. Jeg havde ganske vist ventet, at et saa juridisk og dygtigt Medlem som den sidste Taler maatte kunne have givet ganske anderledes vægtige Grunde for, at han ikke vilde gaa ind paa det foreliggende Endringsforslag. Hans Motivering var efter min Opfattelse Noget af det Lyndeste, jeg i lang Tid har hørt. Paa den ene Side staar han og fortæller, at de Damer, her er Tale om at staffe Valgret, det er deilig Damer — han benyttede ikke det Udtryk, men han havde et meget smigrende Udtryk for dem — men at stemme for et Forslag, der sætter dem i Stand til at faae kommunal Valgret, saa Meget har det ærede Medlem ikke tilovers for Damerne. Jeg maa tilstaa, at det er ikke meget smigrende for Damerne, især ikke for de Damer, det ærede Medlem holder af. Jeg for min Part kunde fristes til at sige, at den danske Rigsdag burde næsten stamme sig over, at den ikke for længe siden har sat de Kvinder, hvorom her er Tale, i Besiddelse af denne Ret. Hvad er mere naturligt, end at Skatteyderne, enten det er Herrer eller Damer, faar Lov til at have Indflydelse paa, hvem der skal sætte dem i Stat. Det ærede Medlem nævnte den økonomiske Side af Sagen, men han gjorde det ganske løseligt, som om det var en rent intetsigende Ting. Er det en rent intetsigende Ting for Skatteyderne, hvem de faar til at sidde i det Raad, der har Hals og Haand over, hvilken Skat de skal betale? Vi Andre forstaaer det ikke paa den Maade, jeg i det Mindste ikke. Saa jagde det ærede Medlem, at han havde ikke set, at der havde reist sig nogen sær Interesse herfor, han hentydede til, at de Damer, der kunde være Tale om skulle have Valgret, skulle være indkomne med Adresser. Men det ærede Medlem er jo vidende om — det er ophjst i Betænkningen — at der er kommet saadanne Udtalelser. At de skulde være kommen fra en hel Del flere, er jo en Smagsag, det er, som man tager det til, men

at Damer, som spare Skat til Kommunen, og som overhovedet er selvstændige, som her er Tale om, ikke skulde have Lyst til at varetage deres Interesser lige saa godt som Mændene, kan der ikke være to Meninger om. Den Indvending, at Reformen skulde udstrækkes til hele Landet, er den eneste begrundede Sætning, det ærede Medlem har fremsat imod Forslaget, men det kan ikke ste ved denne Lov. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det ærede Medlem (Bajer), der har stillet dette Forslag, ogsaa ved første Veilighed, der gives, vil foreslaa at sætte de øvrige Kvinder i Landet i Stand til paa lignende Maade at udøve Valgret. Jeg haaber, at det skal ikke være længe, før vi sætte de Kvinder, der er stillet paa den i Forslaget omtalte Maade, i Stand til at stemme ved alle Valg, ogsaa til Rigsdagen. Jeg kan ikke forstaa, at selvstændige Kvinder, der selv styre deres Anliggender, af hvilke vi have mange i Danmark, der endog gjøre det med megen Dygtighed, ikke skulde være interesserede i, hvem der repræsenterer dem paa Rigsdagen; det kan man være aldeles vis paa, at de ere. Det undrer mig, at det ærede Medlem paa den Maade vil sætte sig i Opposition til noget saa billigt og retfærdigt som dette. I mine Dine er det en stor Uretfærdighed, at det ikke er stet for længe siden, og jeg vil meget indstændig raade til at vedtage Forslaget. Hvis jeg ikke meget misforstod den høitærede Indenrigsminister, var hans Indvendinger nærmest af formel Natur, at Valgretten skulde udstrækkes til hele Landet. Jeg forstod ham saaledes, at han ikke principielt havde Noget derimod. Det er jeg glad over, thi det er et sikkert Fingerpeg imod, at lykkes det ikke denne Gang, saa vil det lykkes om meget kort Tid, og der vil nok i næste Samling blive indbragt af den ærede Forslagsstiller eller af en Anden et Forslag om at give den Art Kvinder over hele Landet Valgret til Alt, som der overhovedet kan være Tale om at vælge til. Det ærede Medlem gjorde saa stærke Ophævelser over, at Ordet „selvstændig Kvinde“ ikke var tydeligt nok, mig forekommer det at være meget forstaaeligt. Om at være selvstændig kan der ikke være Tale, naar man ikke gaaber over sin Eiendom og indtager en selvstændig Stilling, det er jo bekjendt nok, at man er selvstændig derved, at man eier Hus eller Gaard og svarer Skat. Om det kunde have været udtrykt mere tydeligt, skal jeg ikke kunne sige, men jeg har meget godt forstaaet det. I hvert Fald var det Noget, der kunde ændres, men at det er en ganske simpel og billig Retfærdighedsbehandling, vi her foretage, og som vi burde have foretaget for længe siden, er sole-